

वचनः त्रि, (वक्तोति । वच् + “वृथुवचिभ्यः” इति । ”उणा० ३।८१। इत्यकुच् ।) वावटूकः । इति मेदिनी । ने, १२७ ।

वचणी, स्त्री, शारिका । वर्णिः । शस्त्रभेदः । इति शब्दरत्नावली । मेदिनी वचखा इति वरखा इति च पाठः ।

वचनं, स्त्री, (उच्यते नेनेति । छेदनाशकत्वाद्वा तथात्वम् । वच् + ल्युट् ।) शुद्धी । इति शब्दचन्द्रिका । वाक्त्वम् । तत्पर्यायः ।

“इरा सरस्वती ब्राह्मी भाषा वाचो च सारदा । गिरा गौच गिरा देवी गौर्देवी भारती-
श्वरी ॥

वाग्वाचा वचसामीशा वाग्देवी वर्णमातृका । वचनं भाषितं चोक्तिर्वाहारो लपितं वचः । वाग्देवीवचसीरेव प्रख्यायः परिकीर्तितः । यथास्थानं यथायोग्यं भेद ऊक्तो मनीषिभिः ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥

(यथा, हितोपदेशे ।

“असेवितेश्वरद्वारमदृष्टविरहयथम् ।

अनुक्तजीववचनं धन्यं कस्यापि जीवनम् ॥”)

तत्तु चिचिधम् । यथा,—

वशिष्ठ उवाच ।

“वचनं त्रिविधं श्रेल लौकिके वैदिके तथा ।

सर्वं जानाति शास्त्रज्ञो निर्मलज्ञानचक्षुषा ॥

असत्यमहितं पञ्चात् सांप्रतं श्रुतिसुन्दरम् ।

सुबुद्धिशुच्येदति नहि तेषां कदाचन ॥

आपदः प्रीतिजनकं परिणामसुखावहम् ।

दयालुर्धर्मशीलश्च बोधयत्येव वाच्यवम् ॥

श्रुतिमात्रात् सुधातुल्यं सर्वकाले सुखावहम् ।

सर्वं सारं हितकरं वचसां श्रेष्ठमोक्षितम् ॥

एवं स त्रिविधं श्रेल नीतिसारनिष्कृतम् ।

कथ्यतां त्रिभुज्ये किं वदामि वाक्यमौषि-

तम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलघुजन्मखण्डे ४१ अध्यायः ॥

विभक्तिः । सा तु स्यादित्यादिश्च । यथा ।

“क्तेरेकेकं वचनं क्रमात् कङ्कल्यञ्चं स्यात् ॥” इति

सुम्भनोद्योकरयम् । तद्वैदिकपर्यायः । स्त्रोक्तः

१ धारा २ इडा ३ गौः ४ गौरी ५ गान्धर्वी

६ गभीरा ७ गभीरा ८ मन्ना ९ मन्नाजनी

१० वाग्नी ११ वाणी १२ वाणीची १३ वाणः

१४ पविः १५ भारती १६ धमनिः १७ नाडीः

१८ मेना १९ मेदिः २० सूर्या २१ सरस्वती २२

निवित् २३ खाहा २४ वसुः २५ उपन्द्रिः २६

मायुः २७ काकुत् २८ जिह्वा २९ घोषः ३०

खरः ३१ शब्दः ३२ खनः ३३ कृक् ३४ होत्रा

३५ गौः ३६ गाथा ३७ गणः ३८ घेना ३९ याः

४० विपा ४१ नया ४२ कशा ४३ धिषणा ४४

नौः ४५ अचरम् ४६ मही ४७ अदितिः ४८

शची ४९ वाक् ५० अनुष्टुप् ५१ धनुः ५२

वल्लुः ५३ गल्हा ५४ सरः ५५ सुपर्णा ५६

वेङ्कटा ५७ । इति सप्तपञ्चाशत् वाङ्मनामि ।

इति वेदनिघण्टौ । १ । ११ ॥

वचनयाही [न], त्रि, (वचनं गृह्णातीति । ग्रह + चिनिः ।) वचने स्थितः । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

वचनीयः, त्रि, (वच् + अनीयर् ।) कथनीयः ।

इति वचघातोः कर्मणि अनीयप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

(निन्दायां, स्त्री । यथा, कुमारः । ४ । २१ ।

“मदनेन विना कृता रतिः

क्षयमाचं किल जीवतेति मे ।

वचनीयमिदं अवस्थितं

रमण ! त्वामनुयामि यद्यपि ॥”

“इति वचनीयं निन्दा मे मम अवस्थितम् ॥”

इति तट्टीकायां मल्लिनाथः ॥)

वचनीयता, स्त्री, (वचनीयस्य भावः । वचनीय +

तल् ।) लोकापवादः । यथा,—

“जनप्रवादः कौलीनं विगानं वचनीयता ॥”

इति हेमचन्द्रः । २ । १८४ ॥

(तथा, षष्ठकटिकनाटके हतीयाङ्के ।

“कामं नीचमिदं वदन्ति पुरुषः खड्गे च

यद्वर्तते

विश्वस्तेषु च वचनपरिभवश्चौर्यं न श्रौयं

हि तत् ।

खाधीना वचनीयतापि हि वरं बहो न

सेवाञ्जलि-

मार्गो ह्येव नरेन्द्रसौमिकवधे पूर्व्वं हतो

द्रौणिना ॥”)

वचनेस्थितः, त्रि, (वचने तिष्ठति स्मेति । स्था +

“गल्यर्थेति ॥” ३।४।७२ । इति क्तः । “तत्पुरुषे

कृति बहुलम् ॥” ६।३।१४ । इति सप्तम्या अलुक् ।)

वचने तिष्ठति यः । वचनस्थः । तत्पर्यायः ।

विधेयः २ विनययाही ३ आश्रयः । इत्यमरः ।

३ । १ । २४ । वश्यः ५ प्रणयः ६ । इति कैचि-

दिति भरतः ॥

वचनोपक्रमः, पुं, (वचनस्य उपक्रमः ।) वाक्वा-

रम्भः । इति भरतशब्दरत्नावली । तत्पर्यायः ।

उपन्यासः २ वादसुखम् ३ । इत्यमरः ॥

वचरः, पुं, (अवान्तरे चरतीति । अव + चर +

अच् । अङ्गोपः ।) कुकुटः । शठः । इति मेदिनी ॥

वचलुः, पुं, शत्रुः । यथा,—

“पुंसि मनुः क्षुपयुश्च वचलुर्जगलुक्षथा ।

भरण्युश्च शरण्युः स्यादमिने ह्यनिरत्यपि ॥”

इति शब्दमाला ॥

वचसांपतिः, पुं, (वचसां वाचां पतिः ।) वृह-

स्पतिः । यथा,—

“जीवोर्ध्वराः सुरगुरुर्वचसांपतीच्यौ ॥”

इति दीपिका ॥

वचस्करः, त्रि, (करोतीति । कृ + अच् । वचसः

करः ।) वचने स्थितः । इति कैचित् ॥

वचा, स्त्री, (वाचयतीति । वच् + चिच् + अच् ।

निपातनात् ह्रस्वः । यदा, अन्तर्भावविशेषात्

वचः अच् ।) औषधविशेषः । वच् इति भाषा ।

तत्पर्यायः । उग्रगन्धा २ षड्गन्धा ३ गोलोमी ४

श्रुतपञ्चिका ५ । इत्यमरः । २ । ४ । १०२ ॥

तौष्ण्या ६ जटिला ७ मङ्गल्या ८ विजया ९

उया १० रजोष्ठी ११ । इति रत्नमाला ॥

वज्रा १२ लोमशा १३ । इति जटाधरः ॥

भद्रा १४ । अस्या गुणाः । अतितीक्ष्णत्वम् ।

कटुत्वम् । उष्णत्वम् । कषामग्रस्थिधोषवात-

ज्वरातिसारसाहभूतनाशित्वम् । वान्तिकारि-

त्वम् । इति राजनिघण्टुः ॥ * ॥ अपि च ।

“वचोयगन्धा षड्गन्धा गोलोमी श्रुतपञ्चिका ।

क्षुद्रपत्री च मङ्गल्या जटिलोग्या च लोमशा ॥

वचोयगन्धा कटुका तित्तोण्या वान्तिकारिणः ।

विवन्धाभ्रानशूलनी शल्लङ्गून्त्रविशोधिनी ॥

अपस्मारकफोन्माहभूतजन्मलान् हरत् ॥”

अथ खुरासानो वचा ।

“पारसीकवचा शुक्ला प्रोक्ता हैमवतीति सा ।

हैमवत्युदिता तद्वत् शूलं हन्ति विशेषतः ॥”

अथ महाभरी वचा । यस्या लोके कुलीजन-

इति नामान्तरम् ।

“सुगन्धाष्टयगन्धा च विशेषात् कफकासनुत् ।

सुखरत्वकरी यस्या हृत्कण्ठसुखप्रोधिनी ॥”

अपरा सुगन्धा स्थूलग्रन्थिर्यस्या लोके महाभरा

इति नाम ।

“स्थूलग्रन्थिः सुगन्धान्या ततो हीनगुणा स्मृता ॥”

अथ चोपचीनीति लोके प्रसिद्धा । तस्या

गुणाः ।

“हीपान्तरवचा कट्वी तित्तोण्या वद्धिशीघ्रिणत् ।

विवन्धाभ्रानशूलनी शल्लङ्गून्त्रविशोधिनी ॥

वातवाधीनपस्मारकफोन्माहं तद्वेदनाम् ।

अपोहति विशेषेण फिरङ्गामयनाशनी ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

अपरश्च ।

“वचायुष्या वातकफटण्णाघ्नी स्मृतिवर्द्धनी ॥”

इति राजवल्लभः ॥ * ॥

अन्यच्च ।

“अङ्गिर्वा पयसाच्येन मासमेकान्तु सेविता ।

वचा कुर्वाणरं प्राज्ञं श्रुतिधारणचञ्चलम् ॥

चन्द्रसूर्य्यगृहे पीतं पलमेकं पयोर्धनितम् ।

वचायास्तनुचयं कुर्वाणह्रापज्ञान्वितं नरम् ॥”

इति गारुडे १६८ अध्यायः ॥

वचोयहः, पुं, (गृह्णातीति । ग्रह + अच् ।

वचसां ग्रहः ।) कर्णः । इति राजनिघण्टुः ॥

वज, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (श्वा०-पर०-

सक०-सेट् ।) वजति । इति दुर्गादासः ॥

वज, क संस्कृतौ । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) अयं मार्गणसंस्कारे

इति प्राश्नः । मार्गणस्य शरस्य पञ्चादिना

संस्कारो मार्गणसंस्कारः । क, वाजयति पञ्चै-

र्वाणं काण्डकारः । इति रमानाथः ॥ मार्गण-

संस्कारथोरिति कश्चित् । इति दुर्गादासः ॥

वज्रं, पुं, स्त्री, (वजतीति । वज गतौ + “वृज्-

न्यायवचविप्रेति ॥” उणा० २ । २८ । इति रत्न-

प्रत्ययेन निपातितः ।) इन्द्रस्यास्त्रविशेषः । वाज्

इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । द्वादिनी २ कुलिशशूम्भ